

Rondzendbrief De Slachsang nr.3

*“Jo, Hear, dy’t foar it oanbegjin / fan tiid en plan bestiene,
De bergen komt gjin dei in ’t sin / dat Jo der noch net wiene.
Jo giene oer de iuwen wiid / mei generaasjes troch de tiid.” (Hertslach, liet 112: 1)*

Zo begint de prachtige bewerking die Eppie Dam maakte van Psalm 90.

Een psalm die traditioneel rond de jaarwisseling in kerkdiensten gelezen wordt.

Dat is zeer begrijpelijk: het draait in dit diepzinnige lied/gebed om “De eeuwige God en de vergankelijke mens”, zoals de Herziene Statenvertaling er als kopje boven heeft gezet.

En juist op de drempel tussen een voorbij en een komend jaar realiseer je je, meer dan op andere dagen, hoe de tijd je als zand tussen de vingers door kan glijpen. Realiseer je je de vergankelijkheid van alles. Jouw vergankelijkheid.

*In minske libbet mar sa koart/ Och, lit him net ferkomme
foardat er bloeid en siedde hat / as finnegers fol blommen.
Ien dei ta eare fan de wrâld / is tûzend jier yn jo ûnthâld. (Liet 112: 3)*

Opschietend gras zijn we, zegt de psalmdichter, in de morgen ontkiemen we en ’s avonds verwelken we reeds. Dat klinkt nogal somber, wellicht. Maar zo beleef ik het niet. Het is reëel. Ons leven is vluchtig. En soms kun je je afvragen waar de tijd gebleven is. De psalmdichter geeft je een zinvolle tip om daar mee om te gaan: hij bidt tot God “dat Hij ons leert onze dagen zó te tellen dat wijsheid ons hart vervult.” (90:12).

Probeer elke dag met al je aandacht te beleven. Dat bedoelt hij denk ik, met dat tellen van onze dagen. Alles wat je met heel je aandacht beleeft, wint niet alleen aan kwaliteit. Maar kan je ook de ogen openen voor Gods aanwezigheid daarin. In de kleine geschenkjes uit de hemel die je zomaar in de schoot kunnen vallen. Als je er oog voor hebt, tenminste.

Maar ook: Gods aanwezigheid in de moeilijke, verdrietige dingen die je kunnen overkomen.

Indirect vaak. En bijna altijd achteraf. Zoals die bekenden voetstappen in het zand, zal ik maar zeggen.

God zij dank is ons leven hier op aarde eindig, denk ik wel eens. Probeer u zich maar eens voor te stellen hoe het zou zijn als we hier eeuwig rond zouden moeten dwalen, eeuw na eeuw na eeuw...

Juist de vluchtigheid, de eindigheid maakt ons leven zo kostbaar.

Zeker als je het kunt zien in het licht van God die ons een toevlucht is geweest van geslacht op geslacht (Jo giene oer de iuwen wiid / mei generaasjes troch de tiid).

En als je je realiseert....erop durft te vertrouwen dat iets van die God die is van eeuwigheid tot eeuwigheid in elk schepsel zelf aanwezig is. Dat is een van de grote mysteries van ons geloof.

*In minske rekkent mei de dei. / Foar Jo dy’t ivich binne
is tûzend jier in amerij, / in glimke fan de sinne.
Mar allemins op ieder krijt / in kromke fan jo ivichheid (Liet 112: 2)*

Er zit een kruimeltje van Gods eeuwigheid in onszelf. Dat is een even mysterieuze als bemoedigende gedachte. Daarmee kunnen we - ieder op onze eigen manier, vanuit onze eigen situatie - hopelijk met goede moed het nieuwe jaar ingaan.

Ik wens u folle lok en seine voor 2021.

Reinier Nummerdor.

Practisch:

Voor de diensten van 3, 10 en 17 januari kunt u in de week voorafgaande aan de dienst desgewenst een voorbede aanleveren via de mail: predikant@deslachsang.nl. Of telefonisch: 06-57223480.

Zondag 3 januari – dienst vanuit Scharnegoutum. Een nieuw vieren-dienst met als thema: “Wat geeft jou de moed om door te gaan?” Voorganger: ds. L. Weima.

Zondag 10 januari – dienst vanuit De Slachsang. Voorganger: ds. R. E. Nummerdor.

Zondag 17 januari – dienst vanuit De Slachsang. Voorganger: ds. R.E. Nummerdor.

U kunt deze diensten bekijken via onze website. Ook vindt u daar de tekst van de preken terug.